

Внимание, марсианци!

Новини | Култура | на 06.05.2021 12:35 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Защото това лято роувърът „Пърсивиърнс“ ще търси на Марс следи от съществували в миналото форми на живот.

Само след няколко месеца хората ще изстрелят към Марс специална машина, която ще търси следи от някогашен живот. Преди двайсетина години други „марсоходи“ проверяваха планетата за живи организми. Днес хеликоптер прави опити да създава кислород от негодния за дишане въздух на Марс, така че след време там да отидат астронавти.

Но защо хората толкова държат на Марс да има живот?

Ето един възможен отговор: защото много дълго са си разказвали приказки за „марсианците“.

Думата „марсианци“ е употребена за пръв път през 1877 г. В същата година започва и Руско-турската освободителна война. Четири години по-късно на изложение в Париж всички са опиянени от новото чудо – електричеството. Един от гостите пише статия, в която се чуди как ще изглежда светът след двеста години. Ще започнем да общуваме с марсианците, казва той. Отначало ще се държим любезно, но скоро ще започнем страховита война.

Малко по-късно излиза „Войната на световите“ – легендарната книга на Хърбърт Уелс. В нея марсианците ни нападат, защото тяхната планета е станала твърде студена. Те приличат на октоподи и разрушават човешкия свят. Нищо не може да ги спре... освен един вирус, срещу който нямат имунитет. Скоро след това авторът на „Тарзан“ Едгар Райс Бъроус почва да пише приключенски романи като „Принцесата от Марс“, в които героят му попада на планета с два вида „марсианци“ – зелени и червени, които воюват помежду си.

Четиресет години по-късно „Войната на световите“ е излъчена по радиото. Много хора не разбират, че това е научим, и тичат на улицата. Мислят, че марсианците ни нападат наистина! Дали са били глупави? Дали по това време е звучало реално на Марс да има живот? Дали страхът от война е бил твърде силен? Само година по-късно започва най-страшната война тук, на Земята – Втората световна.

Не всички обаче си представят марсианците така войнствени. Някои писатели ги виждат като напреднала цивилизация, построила сложна мрежа от канали. Така те напояват земите си също като древните египтяни. Тази идея с каналите идва от астронома Джовани Киопарели. Той гледал Марс през телескопа си и видял нещо като пресъхнали ручей. При превода на английски те станали „канали“. В „Марсиански хроники“ на Рей Бредбъри марсианците са изискани и артистични, със златна кожа. За жалост обаче, те загиват със заселването на човека на Марс.

Всички тези истории са продукт на човешкото любопитство. Докъде може да стигне науката? Какво е възможно да се случи? Книгите, които се занимават с тези въпроси, се наричат „научна фантастика“. Понякога те предсказват неща, които се случват наистина! А понякога сякаш внушават на изобретателите какво да измислят.

Историята за марсианци са толкова много, че не могат да се изброят. Ти сигурно също си виждал да рисуват извънземните като зелени човечета с големи очи. Това е от старите представи за марсианците – същата идея, която вдъхновява новите изследвания на Марс!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/1329-vnimanie-marsiantsi

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

